

[Glistrup.]

pressemeldelser, som henstår udementerede, men som ikke desto mindre er usandfærdige efter regeringens egne oplysninger om, at der skulle være skattelettelser, der skulle løbe op i henved 1.500 mill. kr. Det er vist det udtryk, statsministeren gang efter gang har brugt. Sandheden, når man læser regeringens egne forslag, er, at det ikke er 1.500, men 300 mill. kr. 80 pct. i tillæg til det, som man andre steder plejer at kalde løgn og omkostninger. Det er sådan, man fortæller om de skattelettelser, der er lovet. Det er disse sølle 300 mill. kr. eller 60 kr. i gennemsnit pr. indbygger, som er modregnet, når jeg siger, at det her kræver et offer svarende til 11.000 kr.s ekstra indsats for den danske gennemsnitsfamilie.

Ja men har da så ikke det konservative folkeparti ved sin indsats her i de sidste dage rettet op på det, som det sørgelige forlig indebar? Ja, dér er der jo i hvert tilfælde én ting, som det ser ud til at hr. Poul Schlütter bragte med hjem fra statsministeriet, nemlig at den afgift på 1 kr. pr. check, som var med i forliget, og som selvfølgelig er en detalje i helheden, nu ikke mere skal gælde. Men hvis nu de konservative havde haft så stor en gruppe, at de havde haft folk med i skatte- og afgiftsudvalgets arbejde, så ville man vide, at det, statsministeren solgte dem med den ret, var dårligere end den søk rådne æbler, som fatter i eventyret kom hjem med, for det var simpelt hen noget, som var at slå en død mand ihjel at slagte det forslag om checkafgiften. Al saglighed viste, at denne krone i afgift ville føre til administrationsbyrder, umulighed osv., så den alligevel ikke kunne have været gennemført, hvad enten hr. Poul Schlütter havde ladet sine folk passe arbejdet i skatteudvalget eller han var gået hen i statsministeriet.

Ja men så har de konservative jo opnået en anden fordel, man har fået gjort afgifterne midlertidige, som det står i aviser i dag. Ja, det er jo rigtig, at nogle enkelte af afgifterne har fået en regel ind om, at de om et par år skal optages til revision. Og hvad vil det så sige, at en afgiftslov skal optages til revision? Ja, det plejer på normalt dansk at betyde, at så skal afgiften forhøjes. Vi har i hvert tilfælde med de partier, der har regeret dette land igennem alle disse mange år,

meget sjældent set nogen revision, der har ført til andet end forhøjelse. I øvrigt kan ethvert i folketinget repræsenteret parti når som helst foreslå tingene sat til revision, så hvis der er en sejr for det konservative folkeparti i, at vi om 2 år skal til at revidere nogle af disse afgifter, så er det eneste, der ligger i det, at det konservative folkeparti til den tid forventer at være under spærregrensen, så man ikke har nogen repræsentant, der selv kan fremsætte forslaget herinde. Det er det, der ligger i det med, at man har fået afgifterne gjort midlertidige. Man har sikret sig den spærreklausulsforsikring, at folketinget om 2 år, uanset om der er konservative eller ej herinde, skal diskutere problemerne omkring disse få afgifter, og er der ikke fremskridtsflertal eller et fremskridtsdomineret folketing til den tid, så betyder det jo, at afgifterne skal forhøjes om 2 år. Det ved vi alle sammen er indholdet.

Det er simpelt hen alt, hvad de konservative har opnået. Nu kunne man sige hvorfor i alverden jeg dog skal blande mig i, at den konservative delegation i statsministeriet i går vendte tilbage med en klædning, som var så tynd, at man, hvis man så, hvad majestæten var iført i „Kejserens nye klæder“, måtte sige, at han havde en betontyk kappe omkring sig. Hvorfor skal dog jeg blande mig i, at hr. Jens Møller og hr. Chr. Christensen åbenbart med velbehagelighed har overværet den stripteaseforestilling for de konservative i statsministeriet forleden dag? Og det er jo ikke, fordi det på nogen måde er noget, der kommer mig, der åbenbart nu står uden for familien, ved, men det kommer i allerhøjeste grad landet ved, for disse 4.500 kr., som hver evig eneste gennemsnitsfamilie i dette land nu skal betale yderligere i skatter i det kommende år, uden at det hjælper en døjt, skyldes alene, at det konservative folkeparti, der aldrig har kunnet definere sin politik på anden måde, end: det er en livsform, det er at være konservativ, nu viste os i praksis, hvad det vil sige at være konservativ. Det vil altså sige at påføre befolkningen byrder, som ifølge hundredvis af citater både af formand og næstformand og alle andre i den konservative folketingsgruppe ikke vil hjælpe noget som helst, som kun vil skade, som kun vil øde-